

Pritožba, ki jo je Republika Finska vložila 29. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 9. septembra 2011 v zadevi T-29/08, Liga para Protecção da Natureza (LPN) proti Evropski komisiji

(Zadeva C-605/11 P)

(2012/C 58/04)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranke

Pritožnica: Republika Finska (zastopnika: J. Heliskoski in M. Pere)

Druge stranke v postopku: Liga para Protecção da Natureza (LPN), Evropska komisija, Kraljevina Danska, Kraljevina Švedska

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo v delu, v katerem je Splošno sodišče tožbo LPN zavrnilo (točka 1 izreka), razveljavi;
- sporno odločbo Komisije razglasi za nično in Komisiji naloži, da ji povrne stroške pritožbenega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče Evropske unije naj bi v sodbi v zadevi Liga para Protecção da Natureza (LPN) proti Komisiji (T-29/08) v smislu člena 58 Statuta Sodišča prekršilo pravo Unije, ker ni v delu, v katerem se sporna odločba Komisije z dne 22. novembra 2007 nanaša na dokumente in dele dokumentov, do katerih je bil LPN z odločbo Komisije z dne 24. oktobra 2008 zavrnen dostop, te odločbe razglasil za nično.

1. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo, s tem ko je člen 4(2), tretja alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Uredba o transparentnosti) razlagalo tako, da naj bi bili vsi dokumenti iz spisa v postopku zaradi neizpolnitve obveznosti kot kategorija varovani tako, da lahko organ na podlagi splošne domneve, da bi razkritje takih dokumentov *a priori* škodilo varstvu namena preiskave, zavrne dostop do vseh dokumentov iz spisa v postopku zaradi neizpolnitve obveznosti.
2. Splošno sodišče naj bi pri presoji, ali je Komisija pred zavrnitvijo predloga za dostop do dokumentov primerno upoštevala morebiten prevladujoč javni interes, napačno razlagalo člen 4(2), zadnji polstavek, in člen 6(1) Uredbe (ES) št. 1367/2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti⁽²⁾. Splošno sodišče naj bi ti določbi razlagalo napačno, ker ni pravilno preučilo, ali je

Komisija izvedla predpisano tehtanje interesa, ki ga je treba varovati v skladu s členom 4(2), tretja alineja, in morebitnega prevladujočega javnega interesa za razkritje dokumentov.

- (¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).
- (²) Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, str. 13).

Tožba, vložena 9. decembra 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-635/11)

(2012/C 58/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Enegren in M. van Beek)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga,

- naj se ugotovi, da je Kraljevina Nizozemska s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih upravnih predpisov, ki so potrebni za zagotovitev, da imajo delavci v primeru družbe, nastale s čezmejno združitvijo, ki ima registriran sedež na Nizozemskem, v obratih te družbe, ki se nahajajo v drugih državah članicah, enaka upravičenja izvrševanja pravic do soodločanja, kot so zagotovljene delavcem na Nizozemskem, kršila svoje obveznosti iz člena 16(2), prvi stavek, (b) drugi del stavka, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/56/ES z dne 26. oktobra 2005 o čezmejnih združitvah kapitalskih družb⁽¹⁾;
- Kraljevini Nizozemski naj se naložijo stroški postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz člena 16(2)(b) Direktive 2005/56/ES je razvidno, da mora biti v nacionalnem pravu države članice, v kateri ima družba, ki je nastala s čezmejno združitvijo, registriran sedež, določeno, da imajo delavci v obratih družbe, ki je nastala s čezmejno združitvijo, ki se nahajajo v drugih državah članicah, v družbi, ki je nastala s čezmejno združitvijo enaka upravičenja izvrševanja pravic do soodločanja, kot so zagotovljena delavcem v tisti državi članici, v kateri ima ta nova družba registriran sedež.